

5

En ny
Handelig Sang,
Gud til Ere
og
Næsten til Opbyggelse,
uddraget af
den hellige Skrift,
saavel
det gamle som ny Testamente,

Componeret 1774 af

H. I. S.^rL.

[Hans Joachim Schram]

Bergen 1836.

Trykt hos Chr. Dahl, B. S.
Tilførsel hos Boghandler Arne E. Wighne.

15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

Mel. Vaag op! og slæe paa dine Strænge.

1. O christen Sjel, som Guds Aand giver
Sit Vidne om jers Sangen-Pund, I som med
Sang jers Lid fordriver: Og har en let sangfær-
dig Mund: Stem op engang en Sang om San-
ge, Som gjennem Skriften fort kan gange.

2. Hvad Ordet i sig selv anlanger Udi vor
Christendom og Troe, Er Skriften delet udi
ewende: Guds Lov og Evangelio, En Moses
Sang om Død og Vaade, En Lammetts Sang om
Liv og Maade.

3. Det gamle Testaments Ordens, Ved
Sang indvendt og viet var, Den Lid vor Frelser
kom til Jorden, Det nye med Sang begyndet
har; En Moses sang naar Mørket endes, Maria
sang der Lyset tændes.

4. Saa var det gamle Testamente Figurer og
Afbildninger Alt paa det nye, som er i vente;
Men nu for os fuldkommet er; Nu seer vi Gud i
Ordet trygger, End de i Cermonie og Skygger.

5. Syng nu i Zion alle Munde, Syng Mose
Lov og Lammetts Sang, Syng saa paa Jorden,
at vi kunde I Himlen høre Engle-Klang; Lov
Gud paa Sangens Sal og Sæde, I Aand og All-
digt syng og quæde.

6. Guds Israel i fordum Dage, Sang om
den Brønd i Vera Lund, Det vil jeg til Exempel
tage, At synge om hver Tid og Stund: Guds
evig Viisdoms Sange-Kilde, Min Lyst er tidlig,
seent og silde.

7. Den første Sang i Skriften funden, Er en
Triumph og Seiers Sang, Da Slaget blev i Dy-
bet vunden, Og Striden stod i Sirømmens Gang,
Der Gud i Havets Afgrund heder, Slog selv sit
Folkes Fiender neder.

8. Da sang en Moses Glød' i Landet, For
Pharaonis Død og Grav, Den Tid Gud terrede
Far-Bandet Udi det røde Tangers Hav; Men lod
der hans Uvenner quæles, Halvandet Hundred
Tusend Sjæle.

9. Sang ikke Moses frist mod Døden, Guds
Lov for Herrens Israel? Han var Guds Tjener
ufortrødten, O, Himmel-salig udvalgt Sjel! Nu
var du kjed af Vandre-Staven, Du sang Valet
mod Hvile-Graven.

10. Hvor ofte har din Bon udreddet Et knur-
rende, haardnakket Folk? Hvor trolig har du for
dem bedet, Hvor flittig var du deres Tolk: Du
stod i Gabet for Guds Brede, Og skjulte dem
mod Herrens Hede.

11. Du var en Muur ved Leier-Kjeppen,
Med Herrens Bredes Torden-Ild, Du lettet ofte
Synde-Kjeppen, Og redded dem, der de foer vild;
Nu var du kjed af al din Misie, Nu fandt du
Hvile i det Høie.

12. I Dommernes de gamle Dage, Saig
Barach Abimesers Son, Naar Zicera som dem
mon plage, Ved Hebers Hustrue sit sin Len, Da
Sonnen brød hans Top og Tinding, Som blev
Guds Folk ei liden Binding.

13. Bar David ei den store Sanger, Der
sang for Herren Dag og Nat, Han sang med
Graad sin Shunde Anger, Han sang med Fryd sin
Sjæle-Skat, Han sang om Fryd i Farligheder,
Han sang om Fred i Roligheder.

14. Han sang om Herrens Lov og Lære, Han
sang om Fred og Rolighed, Han sang om Guds-
frugt, Roes og Ere, Han sang om Liv og Salig-
hed; Hans Sange staær til Prov opiegnet, Og
ti Gang femten rigtig regnet.

15. Sang Samuel i Næot Rama Om Guds
Regjering, Naad og Dom, Da sang enhver sit
glad Laudama: Af alle som til Majots kom, Men
for Prophetens Chor der inde, Sit Erinde kan
ingen finde.

16. I Davids Tid de Jeduthuner Sang
udi Herrens Huses Chor, Hvis Mundे var
som Fryds-Basser, Til Bass, Discant og
Alt Tenor Og Asaphs Born af Sang er vor-
den, Der næest hersmt paa ganske Jorden.

17. Vor Sjæle-Effers Brudevise Af ven-
lig Sang hersommes vidt, Vor Brud og Brud-
gom Aanden priser I Salamon og Sulamith
Brudgommen Salomon vor Broder, Og
Bruden Sulamith vor Moder.

18. O, Sjæle-Brudgom! som vil virke Et
saligt Vensteb med vor Sjæl, Din Sulamich
den christne Kirke, Er soren dig i Daaben
til; Lad Egtebaandet ei opspendes, Og Elskove-
sangen aldrig endes.

19. Maar Salamon til Konge krones, Med
Seierskrig og Frydesang, Hans Lykleraab heel
heit optones Med Instrumenters Lyd og Klang;
Al Jorden skjælv og sig bevægte, Al Menigheden
sang og leegte.

20. Da han i Rølighed indsættes, Sad paa
sin Kongelige Stoel, Langt større Viisdom ham inds-
hestes, End under alle Himles Soel, Hans Ords-
sprog var tre Tusind mange, Hans Viser fem og
Tusind Sange.

21. Her kommer mig med Sang imøde, En
Esaias Amos Son, Hans Sang er Himmel-
hønning sode, Om Davids Huus og Jacobs
Brønd, Han talker Gud, som Ordet sendte, Og
Evangelii Lys optendte.

22. Propheten mærker Tiden noie, Og stem-
mer op sin Viingaards-Sang, Han regner al den
Flid og Misie, Vor Gud har havt saa mangen
Gang, Paa sin den gamle Jødekirke, Men ingen
Frugt har fundet virke.

23. O Gud! som har din Kirke plantet Paa
Zions Høi og frugtbart Sted, Og hende overalt
forplanter, At bære Frugter af din Sæd; Ved vo-
res Frugt vi selver gruer, Kun bitter, suur og
vilde Druer.

24. De Sallamander tre i Ilden, De trende
Mænd i Ilden fast, Som Svale fil af Hjelpekilden,
Mod al dens Magt og Overlast, De lod sin
End og Lovsang høre, Mod al Naturen saadant
gjøre.

25. Huuslæreren gaaer ind med Sange Sin'
Fædres Dyd og romanist, Han regner ud de
Linier lange, Og gjør sin Vog halv harmonist,
Fra Enoch deres Noes udbære, Til Oni Sen,
Guds Præst i Ere.

26. Han sang Guds Kundskab at afbilde, At
Erdems Sprog er Livsens Lei, Han sang om
Skristens Hovedkilde, At Herrens Frygt er Viis-
doms Bei, Saa stiler han en Sang derover, Og
synger hellig: Herren lover.

27. Naar Simeon den Makabœr, Blev træng
i sin Regjeringsgang, Da drev han ud de Gasareer,
Og viede Staden ind med Sang, Der
hørtes Zithar, Lueh og Simler, Alt Jacobs Huus
i Glæde vrimler,

28. Her maa med ringe Sangerier Qvitteres
disse hellig' Mænd, Det hellig Qvine Compag-
nier Er og sin' Sange vel bekjendt, Saa drager
jeg min Pen tilbage, Og Qvindesang i Stilhed
drage.

29. Den første Sang, udført af Qvine, Bar
over Havets Gjennemgang, Da Maria den Pro-
phetinde, Indgil sin Broders Moses Sang! Hun
sang Gud Lov for Laas og Ende, For Pharaones
Fart og Fryde.

30. Debora, en sanglyndig Qvinde, I Dommernes Regjeringstid, Hun sang, den anden Samgerinde, Sin Seierssang for endte Strid, Da Gud ved Hebers Hustrue endte, Det onde Sisera indspendte.

31. En Jephtha Datter Seier loved', Sin Far der gik med Sang imod, Den Lid han udi Strid har vovet Mod Ammons Børn sit Liv og Blod, Hun sang den psaltersbaarne Blomme, Til Oversangens Seierstromme.

32. En Samuels benvunden Moder, Paa sin forlangte Livets Frugt, Opstillede sin' Sangender, Og sang i Herrens Tempel smukt; Hun takker Gud, som sig bønhørte Og hendes Livsfrugt varlig førte.

33. Det Sungechor i Seierdansen, Israels første Konges Lid, Da Hoben sang i Qvindeksansen Om Sauels Sveed og Davids Flid, At Saul vel et Tusind fældte, Men David slog ti Tusind Helte.

34. Den Østerlandsk Arabisk Dronning Kom i Besøg til Salomon, Hun saae hans Residents og Vaaning, Hans Svende, Vagt og Garnison, Hun saae hans Folk og Blok utallig, Hun loved' Gud og sang ham salig.

35. Guds Viisdom selv sin Sang udsiger, Hos Salomon for hver opsat, At hun sang iblant Guds Sangpiger, Og spillede for ham Dag og Nat, Hun sang og legte for hans Throne, Guds Herlighed var hendes Krene.

36. Josie Død i Grædesange, Var valliseret
sørgelig, De Grædemelodier mange, Er nynet ud
veemodelig, Hans Død gik ind i Graad og Klage,
I Jammersang og Sørgedage.

37. En Juditha Merari Datter, Som gik i
Feldt med Krigsbesser, Og hoved hug af den
Besporter, Anfører for al Assurs Hær, Da stem-
mer hun sit Jubileret Med Seiersang og trium-
pherer.

38. Til Slutning Tobias den Gamle, Som
sang Guds Lov for Mod og Mod, Han længe
maatt' i Mørket famle, Fik dog sit Syn igjen be-
troet, Et Love Gud af ham fremførtes, Den lange
Lovsang lydig hørtes.

39. Det gamle Testamente Sangen Er nu saa
vidt tilsammenbragte, Endstjøndt endnu kan flettes
mange, Som under Pennen ei er lagt; Dog for
min gamle Basmelskrave, Maa Sangerne mig
undskyldt have.

40. En dyp Forklaring er her ikke, Min Hjer-
ne sligt ei kan formaee; Jeg noies maa med Vand
at drikke, Maar jeg Vienamen ei kan naae; Med
Sinai jeg Afsted tager, Og stille over Zion
drager.

41. Den første Sang af Mandspersoner, Ny
Testamente har begyndt, Er Gabriel, hvis Engles-
tone, Guds Son i Kjødet har forkyndt, Den Dag
vor Frelser blev undsangen, Og har sin Moders
Liv indgangen.

42. Baptisto Fader Zacharia, En Præst i
Herrens Huus med Flid, Som stifte Linden af
Abia, Var runden frem for Davids Tid, Han
sang Guds Lov af Vandens Glæde, At Sønnen
skul' hans Vej berede.

43. Den Tid vor Frelser kom til Jorden, Og
Himlens Derre blev opladt, Da Sangens Fader
fod er vorden, Guds Engle sang om Julenat; I
Sabaths-Solens Morgengange, Sang Morgen-
stjernen Nattesange.

44. Guds Engle sang om Midnatstiden For
Hyrderne i vilden Mark, De sang om Silo Ses-
mach liden, Den store Himmelens Monark; De
sang Guds Ere i det Heie, De sang at Fred skal
Jorden sie.

45. Da Simeon, den Mand bedaged, Sin
Frelsere paa Armen sik, Hans gandske Sind til
Sang var draget, Hans Sang en salig Død an-
gik, Sin Svanesang og Valervise, Han sang til
Jule, Kyndelmissé.

46. Et Bornehchor i Fryd der hries, Paa Je-
rusalems Gader Kjen, Sin Palmessondags Sang
udførte, I Hosiana Davids Son, En Seierssang
for Seiersherren, De sang og fryded sig i Eg-
ren.

47. En Jammersang i Ramasange, Da Nas-
chels Børn de borte blev, Det Bornemord, som
mon beganges Af Kong Herodes falske Ræv,
Hvor i saamange Kinder bleget, Uskyldig Berne-
dag optegnet.

48. Guds Søn i Davids Text er fundet, At
sunge om sin egen Død, Den Hjørnesteen i Zion
grundet, Som Bygningsmændene forstjed, Men
er for dem, som Troen slippe En Paalebs Steen
og Anstsds Klippe.

49. Vor Jesus sang sit Esterminde, Skjær-
Torsdags Aften for sin Død; Han sang om Livet
Vi skall vinde, Vor Indgang til Gud Faders
Skjod; Han sang den store Himmel-Psalme, Hal-
leluja i Aften-Psalme.

50. O! heie himmelsøde Sanger, Som ud
med Sang mod Døden gik, Den Tid du løste
Dødens Fanger, Som ved dit Fængsel Frihed fik,
Du gik med Sang til Svede-Haven, Du sang
mod Pine, Død og Graven.

51. O! Himmel-Glæds, du Morgen-Straale,
Guds ubesmittet taalig Lam, Som tog med Sang
din Afskeeds Skaale, Og bar all Verdens Synder
Skam; Her saae du Dødens Kamp og Meie, Der
saae du Kronen i det Hsie.

52. Guds Engle sang om Paaske-Morgen,
Da Jesus op af Graven stod, Da mange sang,
endstjændt forborgen, Som tre Dags Tid ei
Mund oplod, I Søndags Solens Morgen-Rede,
Da Sabaths Solen stod af Døde.

53. Urvivlet har Guds Engle sjunget Paa
Christi hellig Himmel-Gang, Da har den hele
Himmel runget Af Klinge-Lyd og Fryde-Sang,
Da Ere-Solens Himmel-Glæde Tog hos Guds
høire Haand sit Sæde.

54. Paa Vinse:Dag et Gusen hertes, Fra
Himlen ind i Huset brød, Et Sang Consilie der
udførtes Af Aanden, i Ild: Unger rød, Meere end
tre Tusinde Personer, Af Folk og fremmed Natio-
ner.

55. Paulus og Zillas Jesus fanger, Soni
wendte Nattergaler from, Ved Midnat sang sin
Matte-Sanger, Og frydede sit Hængsels Rum,
At Hængslets Grundvold skjul og roste, Saa Der-
re, Baand og Jerne broste.

56. De Borgere i Lystra boede, Saae Pauli
Haand heedbrændende, Den halte Fod, som Frelse
troede, Sang de paa Lycanociske, Vor Guder ere
Menn'sker vorden, Og kommen ned til os paa Jora-
den.

57. Nu hører jeg en Paulus sjunger, Jeg
sjunger i med god Beskeed, Har nogen Maal og
Engle-Tunger, Foruden Troe og Kjærlighed,
Hans Sang i Himlen intet gjelder, Kun lydend'
Malm og Klinge-Bjelder.

58. Johannes saae i Aanden Syner, Paa
Herrens Dag i Patmots Øe, De himmelskfindet
Sange nyner, For Lammet Stol sin Sang ud-
strøe, Han hørte Kirkens Engle mange, Sang
Moses Text og Lammet Sange.

59. Saa vender jeg mig til de Kvinder, Og
gaaer tilbage anden Gang, Nye Testamenteles
Sangerinder, Har og istemmet Zions Sang, Saa
gjør jeg her den sidste Strøne, At Skriftenes San-
ger sig kan jevne.

60. Nye Testamente sørste Kvinde; Var Jesu Moder Maria, Hun var den sørste Sangerinde, Sona sang sit Fryds Litania; Hun sang: Min Sjæl nu lover Herren, Min Aaland er glad i Gud indværen.

61. Derefter fort en Prophetinde Heed Anna, hød af Phannel, Hvis Livs og Levnets Æreminde Staer tegnet alt mens Tryk er til; Hun var den høibedaget Kone, Biduers Trost med Takkezone.

62. En Kvinde sang i Folke-Skaren, Da Be- lials den dumme Aaland Var ud af den Besatte fare, Ved Jesu Magt og Almagts Haand, Hun i sin Jesu salig skattet! Det Liv ham bar og Bryst han pattet.

63. Evangelistens Døtre fire, Der Prophetinden Philosophi, Sin Jomfrudom med Sang mon zire, Og reent affsporet Lammets Stie, De fyldte Joels Prophetie, I Aalandens Kraft og Vi- berie.

64. Johannes sage for Fryde-Stolen, Hvor Jomfru-Skaren stod i Sang, Bestraalet om af Ære-Solen, I Seiers Kjortle sid og lang, De sang Triumph de Laudamus, Halleluja Benedicamus.

65. Jomfruerne, som fulgte Lammet, Er sat i Sang for Lammets Stoel, De var ved Lammets Bryst opammet, Og Unde fil for Lammets Stoel, De sang sin Jomfru-Sang i Ære, Som ingen Fremmed kunde lære.

66. Den sidste Sang i Skriften vorden, Er en
Triumph Victoria; Da sang den hele Himmel:
Orden Det store Fryds Halleluja; Hærskarerne,
utallig mange, Sang Skriften ud i sidste Sange.

67. Saa har jeg nu paa min Manering Optegnet
dette Sangerie, Hvad vid're er til hvers Burde:
ring, Om noget er forglemt heri, Da maa mig
Sangerne undskynde, Fordi mit Minde flettes
Fylde.

68. O! Gud, som sad paa Sangens Sæde,
Før Sang var hørt paa Jorderig, Da Morgen:
stjernen sang tillige, Og alle Aander fryded sig:
Og alle Guds Børn sang og dandset, Med Hers:
lighed og Hæder krandsæt.

69. Før nogen Sang kom under Solen, Var
Engle-Sang i Himmelnen, Guds Engle sang for
Frydestolen, Og loved Gud for Skabelsen, Før
nogen Sang har Jorden frydet, Har Engle-Sang
Guds Himmel pryd et.

70. Gud kunde nok vor Sang undvære, Hans
Aand var Sang før vi var til, Den hele Himmel
sang ham Ere, Langt før paa Jorden sang en
Sjæl, Hans Sange-Flok var tusend Gange Ti
Tusend Maal, Ti Tusend mange.

71. Dog skabte Gud os, at vi skulle Forøge
ham hans Sange-Chor, At Jorden kunde og til:
fulde Udsunge til hans Ere stor! Saa Jord og
Himmel maa tillige, Hans Majestæts Lovsang ude:
sige.

72. O, Jesu! rør min bundne Tunge, Raab
til min Sjel et Hephata! Vær mig med Flid i
Tiden sjunge: Mit love Gud, Halleluja! At jeg
kan staae en Engletone, I Evighed for Lammeis
Throne.

E n d e.

35580